

стъта, заедно съ 9 члена отъ манастирското братство. Малка частъ отъ въстаницитѣ, само по случай на падающия тогава (Май) снѣгъ въ околната гора и тъмната нощъ, можехъ да се спасяхъ съ бѣгство по край самитѣ Турски аванпости. Отъ братството въ манастиря само Игумена по течението на рѣката е можалъ да избѣга въ Дръново и по застъпничеството на Дръновскитѣ чорбаджии е билъ хванатъ живъ и се държалъ подъ строгъ само надзоръ; спасена бѣ още майката на Егумена, която е останяла при манастиря до самото стигане на Турцитѣ и като дрѣхитѣ ѝ се биле на много и много мѣста пронизани отъ куршуми, това е направило Турцитѣ да се смилжъ на нея и я оставятъ жива. Трима калугери сж биле още останали живи поради отсъствието имъ прѣзъ това врѣме отъ манастиря.

Този пжгъ мѣнастирътъ е билъ съвършено упустенъ, двороветѣ дълбоко били раскопани за пари; покъщниката, добитъкътъ и всичко взето. Извѣстното богатство на манастиря бѣ привлѣкло турцитѣ отъ далечни краища отъ 10 до 15 часа, да добавъ за плѣчка.

По инициативата на Руски и Английски консули, които наблизко при жалосната случка посѣтиха манастиря, Егумена бѣ освободенъ и позволено му бѣ да почне постройката на обителя и благодарение на неуморимитѣ трудове на братството поспѣшно е вървело подновяването му и днесъ е въ доста добро положение.

За забѣляване е, че само егумена на мѣнастиря е земалъ живо участие въ приготвянето за възстанието и е взелъ мѣрки да се набавятъ всички нуждни припаси въ мѣнастиря за възстаницитѣ и доброволно е дарилъ самия обителъ за народната ни свобода.

Прѣди това възстание за получаване на свобода, готвило се е голѣма частъ отъ Дръновското население да вземе участие, но не на врѣме избухването му и бързото пристигане на неприятеля осуети това желание.

Почвата около Дръново е повечето глинеста и пѣсчлива; никакви минерални води до сега не сж намѣрени.

Отъ **растителнитѣ** произведения вирѣятъ: жито, ячмѣкъ, овесъ, ржѣкъ, кокурузъ, тютюнъ и разни зеленчуци; но колкото се произвежда, тѣ не сж достатѣчни за градътъ и